

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de delatorum malignitate. cap. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

ris atrociores, quales reor & ille diues patiebatur, totus quidem ardens, linguæ tamen magis sentiens ardorem. quam solam refrigerari frustra petit, ex quo apparet quam graue peccatum sit detractio, quæ talem meretur animaduersionem. Quod si melius est (vt Salomon ait) bonum nomen quam diuitiæ multæ, nonne magis peccat qui famam aliorum praua suggillatione denigrare conatur, quam q̄ bona diripit, & innoxios exuit opibus. Vnde idem dicit: Cogitatio fulti, peccatum est, & abominatio, hominum detractor. Et hūc quidem ueluti pestem quandam nos fugere suadet, dicens: Cum detractoribus non commiscearis, quoniam (inquit) repente consurget perditio eorū, & ruinam vtriusq̄ quis nouit? Periculosa est enim cum peruersis conuersatio, ne ipse quoque peruertaris, & vna cum illis pereas. Nō solum ergo cauendos esse, sed etiam detestandos docet Dauid cum ait: Detrahentem secreto proximo suo hunc persequebar. Si quando in eiusmodi hominem incidere contigerit, non præstemus aures, ora auertamus, nō delectari nos, sed offendi suis sycophantiis malignus nūgator cognoscat, & pudore confusus obmutescet. Id q̄ Salomon testatur dicens: Ventus aquilo dissipat pluuias, & facies tristis linguam detrahentem.

De delatorum malignitate.

Caput. XXXI.

Delator etiam qui suis criminationibus discordias conserit, maledicitur in Ecclesiastico, vbi scriptum est, Sufurro & bilinguis maledictus. Multos enim turbauit pacem habentes. Et flagelli (inquit) plagiouorem facit, plaga autem linguæ comminuet ossa Cui simile est illud Salomonis, Iaculū & gladius & sagitta acuta, homo qui loquitur contra proximum suum falsum testimonium. Delatorum enim ea quoq̄ malignitas est, vt vbi vera crimina quæ deferant, desunt, falsa confingant, & mentes nimis credulas mendacio peruertant, & vbi quietis ac pacis triticum satum est, superseminent zizania tumultus & dissensionis, & hi quidem

Pfal. ii

prophético ore condemnatur cum dicitur: Labia dolosa in corde & corde locuti sunt, disperdat dominus vniuersa labia dolosa. In corde & corde loquuntur delator, quia duplex est, simulat se amicum illius, ad quem crimē defert, cui tamen auferre nititur quod amabat, eum cui ipse amicus erat accusando. Disperdet autem huiusmodi accusatorem dominus, quia siue falsum, siue verum dixerit: non voto corrigendi proximū suum, sed in inuidiam mittendi verba profert. Cui iterum propheta

Pfal. v̄i

pœnam denuntiat increpando ac dicendo: Dilixisti omnia verba precipitatiois lingua dolosa, propterea deus destruet te in finem, euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra viuentiā. Sunt præterea qui assidue contentionibus seruiunt, litigant iurgantur, de quibus Salomon ait, Qui meditatur discordias, diligit rixas, & qui exalrat os suum, q̄rit ruinam. Interdū de re leuissima inter se dissidētes ad maximos furibundi prorumpunt clamores, inde ne manibus quidem temperant. De v̄bis enim ad verbera facile peruenire, proprium contentiosorum est atq; contumaciū.

Pro. 17

Cumq; diu obstinatis animis fuerit altercatum, sanguine & cædibus pertinax finitur cōtentio, vsq; adeo noxiū esse solet, nolle linguæ moderari, & superbix vitio ab altercationibus non recedere. Recte itaque Iacobus

Iaco. i.
Ecc. 18.

Apostolus, Vbi zelus (inquit) & contentio, ibi incōstantia & omne opus prauum. Scriptum est autem, Abstine a lite, & minues peccata. Multiplicantur quippe nequitix, iracundia exardescit, concipitur odium ex quo mala ingentia oriri solent si lingua a velitatione non cohibeatur. Reliquum est, vt qui ita obduratus fuerit, diabolo flagellandus tradatur, & hoc iuxta Salomonis sententiam dicentis: Semper iurgia quærit malus, angelus autem crudelis mittet contra eum. Neq; enim potest particeps esse æterni boni quod miribus datur, neque expers esse malorū q̄ pessimū quicq; manent quia malis mentē animūq; nō auerterit, & odij sermonibus nō abstinuerit. Vnde rursus Salo. ait. Qui peruersi cordis ē nō inueniet bonū, & q̄ vertit linguā, incidet in malum.

Pro. 7.

Ibidem